

Jeg ka' falde af!

© Helen Eriksen, erhvervspsykolog, foredragsholder, forfatter, ledelsesrådgiver
www.heleneriksen.dk

HELEN ERIKSEN – KLUMMEN – HELEN ERIKSEN - KLUMMEN

Skulle engang babysitte.

I Glasgow.

Et barn af nogle af mine bedste venner.

De skulle ud på en alene-aften i byen

Det er vigtigt!

Frodigt forår var det.

Haven bugnede af store grønne blade og strå og blomster.

Og så var der Angus.

3 år gammel skotsk dreng med mange generationer skotsk accent på læben. Endnu uvidende om den skotske whiskey's magi

og det nærmest abstrakt store antal pubber i bylivet omkring ham.

Vi stod i haven.

Aften var det blevet.

Og han var blevet kysset kærligt farvel af sine forældre.

Angus var tydeligvis ved at sprænges.

Af alle de kræfter han havde indeni.

Og alt det han med sin lille krop

havde en vel nærmest ubændig lyst til at vise mig.

Så gik det løs.

Showet.

Livskunstens show.

De fries legeplads.

De spontanes og modiges start og landingsbane.

De uspoleredes himmel.

De originale og begejstredes univers.

De engagerede og frimodiges hujebakker.

De legendes og bløde knoglers pukkelpister.

De nærværende og farveriges fri mig for filtre-floder.

De sanseliges og intenses væk mig når jeg sover- vandfald.

Der manglede ikke noget.

Det var overflodens bord.

Anede ikke at jeg var så sulten.

Havde kun en ringe anelse om hvad gammel-sult også kan betyde.

Intetanende stod jeg

i hvad jeg troede var en almindelig Glasgowsk udgave af en engelsk villahave

på hvad jeg troede skulle blive en ganske almindelig forårsaften.

Begejstret kastede han sig selv og sit 3 årige legeme

lige lukt og med fuldt kraft og eksplosivt afsæt

ind i den mest frodige, grønne, langbladede busk.
Gjorde han Angus.
Med ordene: "I can throw myself into the leaves".

Ord der red på bølgen af en klokkeren og brandcharmerende skotsk accent.
Som på dansk ville betyde noget i retning af:
"Jeg kan simpelthen også lige kaste mig selv ind i de her grønne blade".

Jeg håbede blot på at området indenunder –
hvad der lignede et frodigt udpluk af hvad Amazonas måtte have at byde på –
var totalt stenfri zone.
Snart havde fodbolden
der lå lige til højre for lille Amazonas
Angus's fulde opmærksomhed.
Og med et koncentrat af dynamisk sparkeglæde og boldnerve
sparkede han bolden tre smalle villahaver væk.
5 minutter senere erklærede han glædeligt ved sin tilbagekomst
"I can kick the ball" – "jeg kan sparke til bolden".

Så fik han øje på tæppet af kække fristende græsstrå
og kastede sig bogtaveligt talt hovedkulds ud i dem
– græsstråene altså med ordene: "I can throw over".
Den skotske version af: "Jeg kan slå en kolbøtte".
Set fra min vinkel lignede det vel mest af alt
en komplet begejstret og på samme tid
totalt koordinationsblottet omgang basken med arme og ben.

Da var det at drengens øjne faldt på gyngen i den nederste del af haven.
Én af de gynger der har fire ben.
Gerne hver især forankret i jorden
med sådan en "rodfæst mig venligst" – pind.
Af rustfrit stål.

Angus gyngede.
Højere og højere.
Med nerve.
Fuldt engagement.
Stadigt højere.
Da snorene i gyngen han sad på
begyndte at snakke med om
hvorvidt turen snart gik rundt om den tværgående bjælke,
råbte Angus til mig:
"I can do the swing" – altså "jeg kan gynges du".

Jeg stod og smilede om kap med de talende gyngesnores knirken.

Snart efter var Angus i en smuk bue
gennem fri luft
vel at mærke uden gynges
i gang med endnu et aktivitetsskifte på denne smukke forårsaften.
Han sejlede gennem luften
og landede som en bunke på det grønne græstæppe
stort set lige foran mine bare fødder.

Jeg trøstede mig med, at små børn har bløde knogler.
Vældig bløde knogler faktisk.
Og var lidt spændt på
hvilken ny bevægelse der nu var under opsejling.

Bunken rørte på sig.
Den del af bunken, der udgjorde Angus's hår
røg i vejret
og han lyseblå øjne så lige ind i mine
med et aldeles fast og strålende blik
mens han med stor glæde
og en nærmest lysende spontan stolthed
udbrød
"I can fall off". På dansk: "Jeg kan falde af".

"Jeg kan falde af".
Som var det
det mest indlysende glædelige lærerige der kunne hænde én.
"At falde af".
Klart. Og jo – indlysende, selvklart oplysende.
Når nu du siger det Angus.

Og hvorfor ikke
når vi næste gang alligevel sidder og gynger deruda'
så lige genopfriske kunsten at falde af
- hver især og sammen?

Der er vel ingen grund til at bruge halve liv
på at aflære store dele af indlærte ikke "fall off'ske" oplevelser
hvis det kan klares med lidt mere regelmæssigt gyngeri
og en bunke mod til at falde af – i ny og næ.

Der er vel heller ingen grund til
at holde enorme mængder talentmasse tilbage
på lokalt, nationalt, som verdensplan
blot fordi nogen engang
– lad os bare sige i middelalderen –
besluttede at det at falde af ikke var helt så cool.
Og siden har vældig mange i større eller mindre grad haft det
som en kollektiv og kraftig kreativitetsbegrænsende
og vel nærmest ubevidst grundantagelse

Kan ske at "falling off" ligefrem kunne blive en ny befriende vane.

Kan ske det ligefrem kunne udvikle sig til en trend!

Lur mig om ikke "Fall off" trenden,
leading by "falling off" bølgen er på sit højeste
og er intens kult
når Angus når konfirmationsalderen.

Tak Angus.
Og bølge!

www.heleneriksen.dk

HELEN ERIKSEN - KLUMMEN – HELEN ERIKSEN - KLUMMEN